

Méltóságos Uram!

A múlt hét szerdáján, május 17-én felkerestem Méltóságos Uramat, de nem találtam az egyetemen. Érdeklődésemre azt felelték, hogy bizonytalan, mikor található ott Méltóságos Uramat. Engem édesapám április 22-én, váratlan hirtelenséggel bekövetkezett halála utáni sok szomorú kötelességeim egyike 17-én karaszólitott, s így most levélben jelentkezem.

Mindentől sikerrel kollokváltam. Egy tárgy-nak, az analízisnek nem mentünk neki a Karaszin Zolival, mert abból öszel lehet utóvizsga nélkül kollokválni.

Pont kollokviumaim előtt történt édesapám tragikus halála. Szegény édesanyám mellett én vagyok egyedül ott, a sok intézkedés nagyrésztben az én munkám volt. Tanulásra igen kevés időm jutott. - Másrészt nekem se volt teljesen mindegy a dolog, mert rajongásig szerettem édesapámat, ezt a végképpen jó, csupaszív embert.

Igy, vár átlagban az első felévinél egy arnyabbal rosszabb - (ca. 4-es) - körülmények mellett meg vagyok vele elégedve.

Ha esetleg Méltóságos Uram kívánja, tartózkodása idején, egy szabad napon az indexemmel átugorhatok.

Méltóságos Uram további jóindulatát kérve, hálásan köszönöm az első év segítségét:

Felsőgalla, 1944. május 24-én
Csarnok u. 264.

egy tatai nőtárs fia:
Kusza Kornél
gépészmérnökhalg.